

ספר תורה עמל בתורה בשמחה - מתוך דחק גדול

לאחרונה נודע לי על ת"ח העמל בתורה עם משפחה ברוכה בלע"ר, הנמצא בדחק כספי גדול - מצווה גדולה ועצומה לעזור לו, ממש 'צדקה מהודרת ביותר'. ניתן להעביר דרכי 0548496676 או ב'נדרים פלוס' - קופת 'עלי באר' ניתן לקבל קבלה לפי סעיף 46

גליון קל"ג

פרשת בלק תשפ"ג

האדמו"ר לא למד כמה ימים - והרבנית נעלה אותו בחדר עד שילמד...

מטרת המאמר היא לכתוב שאנחנו 'מקדשים את החומר', ומי לנו כאדמו"ר"ם העורכים את שולחנם הטהור אשר לפני ה', ואוכלים שם בפרהסיא בקדושה ובטהרה - להראות כיצד ניתן [וצריך] לקדש את החומר, [ולתקן את הניצוצות הק' הטמונות בו].

ההבדל בין יהודי לגוי - שהוא הבדל גדול מאד כמו הבדל יהודי לגוי (ד"ק היטב), זה היכולת 'לקדש את החומר'. **אצל גוי, בלעם - זה או שחור או לבן! או קדוש או טמא! "מי מנה עפר יעקב" "עי' גמ' נדה לא... אבל יהודי יודע, שתפקידו בעולם הוא לקדש את החומר, להעלות, לקדש, לרומם, לזכך את החומר. יש לקב"ה ריבי רבבות מלאכים שאינם צריכים אכילה שתיה, שינה וכו'...**

מ"ה למעשה התחזקות בעבודת ה'...

לע"נ מ"ה הרני אסן מירון ג' הרני אסן קרלין, וכל מתי ישראל

לחסיד? "האדמו"ר יושן?" הרי אדמו"ר הוא כמלאך ה', אין לו שום תאוות גשמיות, הוא לא צריך שינה בכלל בבחינת "הנה לא ינום ולא יישן", מה פתאום להגיד "האדמו"ר יושן"??

שאל ה'הויז בוחער' - אז מה צריך לענות? - עכשיו אתה שואל טוב? אני יגיד לך! אומרים, "האדמו"ר לא ישן כבר כמה ימים, והרבעצין [הרבנית, אשתו של האדמו"ר], שחוששת לבריאותו, נעלה אותו בחדר, ולא מסכימה לו לצאת עד שיישן שעתים. טוב, הבין הבחור וקיבל.

ביום השלישי דפק חסיד בדלת, וה'הויז בוחער' שכבר קלט את רזי המקצוע, ענה לחסיד, "האדמו"ר לא למד כמה ימים, והרבעצין נעלה אותו בחדר עד שילמד שעתים"...

דבר ראשון לפני שנמשיך, נדגיש שוודאי אין בשורות לעיל שום כוונה ללדול בכבודם של האדמו"ר"ם. הפוך, וכדלהן. ולמה?

מעשה שלא היה, באדמו"ר שמינו לו "הויז בוחער" [בחור האהראי לשמש את האדמו"ר, הכפוף למרותו של הגבאי הראשון] חדש. הבחור לא היה חכם גדול, אבל גם לא טיפש קטן. ביום הראשון של שימושו, דפק חסיד בפתח, ושאל האם אפשר להכנס לאדמו"ר. אמר לו ה'הויז בוחער', "האדמו"ר אוכל עכשיו, אי אפשר להכנס". בסוף היום שאל הגבאי את ה'הויז בוחער', מה היה היום?

ענה לו ה'הויז בוחער', דפק חסיד בדלת ועניתי לו שהאדמו"ר אוכל. אמר הגבאי ל'הויז בוחער', "השתגעת"? ככה לענות לחסיד? "האדמו"ר אוכל"? הרי אדמו"ר הוא כמלאך ה', אין לו שום תאוות גשמיות, מה פתאום להגיד "האדמו"ר אוכל"??

שאל ה'הויז בוחער' - אז מה צריך לענות? - עכשיו אתה שואל טוב? אני יגיד לך! אומרים, "האדמו"ר לא אכל כבר כמה ימים, והרבעצין [הרבנית, אשתו של האדמו"ר], שחוששת לבריאותו, נעלה אותו בחדר, ולא מסכימה לו לצאת עד שיאכל את הק' הרובין' שלו. טוב, הבין הבחור וקיבל.

למחרת דפק חסיד בדלת, אפשר להכנס לאדמו"ר? ענה ה'הויז בוחער' - האדמו"ר יושן! בסוף היום שאל הגבאי את ה'הויז בוחער', מה היה היום?

ענה לו ה'הויז בוחער', דפק חסיד בדלת ועניתי לו שהאדמו"ר יושן. אמר הגבאי ל'הויז בוחער', "השתגעת"? ככה לענות

מה טובו אהליך יעקב - חיזוק בקדושת בתי כנסיות

את הסיפור הבא סיפר בשיעורו מגיד המשרים הרה"ג ר' מאיר אקער שליט"א, אשר שמע אותו מבעל המעשה בעצמו, וכך סיפר: לאחרונה נסעתי לאשדוד כדי להשתתף בשמחת בר מצווה של יתום אחד מחניכי 'בנינו'. הגעתי לשמחה, והנה אני רואה יהודי בשנות החמישים לחייו המסתובב באולם ממש כבעל השמחה, מקבל את פני האורחים ומחלק כיבוד. כאחד שמכיר את המשפחה ונמצא הרבה בקשר אתם, רציתי לדעת מי הוא האיש הזה הקרוב כל כך לשמחה וטורח כל כך שהכל יהיה על הצד היותר טוב. ניגשתי לתלמידי היקר 'חתן הבר-מצוה' ושאלתי על אותו יהודי, האם הוא דוד שלו או קרוב משפחה? לשמע שאלתי ענה לי החתן בהתרגשות: "אה, יהודי זה היה ידיד קרוב מאוד לאבי ז"ל, אני מציע לך לגשת אליו, יש לו סיפור נפלא ונורא על הקשר שלו לאבי ז"ל. גש אליו והוא יספר לך את כל העניין". כך עשיתי, ניגשתי אל האיש, והוא השיב לי כי כעת הוא עסוק מאד בקבלת האורחים, ואי"ה כשיתפנה יספר לי. בסוף השמחה, כאשר סוף סוף התפנה 'בעל השמחה' התיישבנו בצד והוא החל לגולל באוזני את סיפורו: אני, אבלחט"א, הייתי ידיד טוב של אבי החתן דנן. היינו יושבים ביחד בביהמ"ד בתפלות שבת קודש, וכיהודים יראי שמים נזהרנו שלא לדבר בעת התפלה כפסק השו"ע, אך בעת שירת 'לכה דודי' היינו יושבים כל שבוע ומדברים על דא ועל הא, והורינו היתר לעצמנו שע"ז לא נפסק בשו"ע שאסור ואין זה בגדר 'מדבר בעת התפילה'. חלפו ועברו הימים, ולצערי נחלה ידידי ז"ל, ומצבו התדרדר, עד של"ע נתבקש לשיבה של מעלה. והיה כעבור זמן מפטירתו,

ובלילה אחד נתגלה לי בחלומי והנה אני רואה איך שידיו ופניו מלאי בצרעת ושחין באופן נורא ומבהיל. הזדעזעתי מאד לראותו בכך, ושאלתי בחלום על מה ולמה הגיע לך כך?! בשיברון לב סיפר לי: כל זה הגיע לי על כך שהייתי מדבר עמך בעת שירת 'לכה דודי' בבית הכנסת, וכעת כיון שאני כ"כ צרוע ומוכה שחין איני יכול להגיע למקומי ולהיכנס לשום היכל, וכך אני נע ונד בעולמות... ככה דיבר אלי האיש, וברוב תחנונים ביקש ממני שאעשה ככל יכולתי לטובת נשמתו. והיה בבוקר ותפעם רוחי למראה החלום, וישבתי וחשבתי מה אני יכול לעשות לטובת נשמת ידידי ז"ל שיבוא על תיקונו. החלטתי שמשבוע זה ואילך אסתובב בכל שבת בבתי המדרשות שבעירי לעורר את אחינו בני ישראל על גודל חומרת שיחה בביהמ"ד בשעת התפילה, וכן אספר להם על חלומי, והוא זה לזכות ולעילוי נשמתו של ידידי ז"ל. ואכן כך עשיתי. מאז התחלתי לכתת רגלי בכל שבת לביהמ"ד אחר בכל קצוות העיר לעודד את מתפללי ביהמ"ד. אמנם בליבי יחלתי וציפיתי לראות אות וסימן מן השמים שאכן אני מסייע בטרחתי זאת לנשמת ידידי ז"ל. עבר זמן רב, ועדיין לא ראיתי שום סימן. כעבור כחצי שנה מאז שהתחלתי בפעולות הללו ברוב טרחה וגיעה, והנה לילה אחד שוב רואה אני את ידידי, והפעם פניו זוהרות באור יקרות, ואין שום סימן מכל הצרעת והשחין שנראו עליו בחלום הראשון. הוא הודה לי על כל מה שעשיתי למענו ובישר לי שב"ה כבר הגיע למקום מנוחתו בזכות פעולתי לעורר יהודים על האיסור החמור שלא לדבר בעת התפילה. [עלון מורא מקדש].

מאגריבת המשפיעים והמנדרים שליט"א "לא נשתה מי באר"

תמיד כשמגיעים לפרשה שעברה [חקת] הייתי נבוך. פטוק מפורש, [פכמיים] "לא נשתה מי באר" (כ"ז, כ"א-כב). אומנם יש נחמה ב"ענתה השירה הזאת לאמר עלי באר ענו לה", (פא, ז) אבל..

השנה, הרב רועי חזיו שליט"א עם ה'לב טוב' שלו האיר את עיני. עם ישראל רצה לעבור דרך ארץ עוג וסיוחן, אבל עוג וסיוחן פחדו, ממה הם פחדו? שיקחו להם את ה'מי באר'! ועל כזה נכס אסטרטגי היה ברור שאין סיכוי לוותר. יהיה מלחמה!!! לכן, מייד בתחילת המשא ומתן, עם ישראל הרגיעו את עוג וסיוחן, אל תדאגו, את ה'מי באר' לא ניקח לכם... ודפח"ח...

מ"ה למעשה?

מה ש'עוג וסיוחן' הבינו, מה זה זיכוי הרבים של 'מי באר', אנחנו גם מבינים, גם אם ה'יצר הרע' מנסה לטשטש...

שיזכוי הרבים זה דבר עצום.

רצה הקב"ה שלהרבה יהודים יהיה זכויות ב'מי באר', ולכן מחיר הדפסת והפצת העלון עולה הון רב. [180 ₪ בשבוע, שזה 720 ₪ לחודש].

ברוך ה' יש הרבה יהודים שהבינו את גודל ומעלת הזכות, ותורמים לעלון, אם זה באופן קבוע ואם באופן חד פעמי, אבל זה לא מסכה אפילו לא חצי מהעלות! אבקש, ממי שיכול, ומבין מה זה זיכוי הרבים [שעל דבר זה, כתוב ב'חובת הלבבות' שבגללו זוכים לעולם הבא, ור' חיים ויטאל כתב שמזכה הרבים הוא יותר ממלאך!!] שיעשה 'הוראת קבע' - 10 ₪ (או 18 ₪) וביחד - נישא את משא הקודש של המשך והגדלת זיכוי הרבים, ובוודאי הקב"ה יחזיר לכל מי שתורם 'כפל כפלים' והריקותי לכם ברכה עד בלי די.

ניתן לעשות הוי"ק ב'נדרים פלוס' קופת 'עלי באר' - בקטגוריית 'זיכוי הרבים' - הוראת קבע עבור עלון מי באר".

למה הקב"ה שם אותנו כאן? שיהיה לו שכניה בתחנותינו, גלות את אלקותו יתברך - כאן בעולמינו החומרי!
 יהודי צריך לחיות (או לפחות להשתוקק לחיות) כמו שכתב ה'שולחן ערוך' (סימן ר"א) "דלא תהא כוונתו (בשנתו) להנאת גופו, אלא להחזיק גופו לעבודת הש"ת; וכן בכל מה שיהנה בעולם הזה, לא יכוין להנאתו, אלא לעבודת הבורא יתברך, כדכתיב: **בכל דרכיך דעהו** (משלי ג, 1) ואמרו חכמים: כל מעשיך יהיו לשם שמים, שאפילו דברים של רשות, כגון האכילה והשתיה וההליכה והשיבה והקימה והשיחה וכל צרכי גופך, יהיו כולם לעבודת בוראך, או לדבר הגורם עבודתו, שאפילו היה צמא ורעב, אם אכל ושתי להנאתו אינו משובח, אלא יתכוין שיאכל וישתה כפי חיותו, לעבוד את בוראו; וכן אפילו לישוב בסוד ישרים, ולעמוד במקום צדיקים, וללך בעצת תמימים, אם עשה להנאת עצמו והשלים חפצו ותאוותו, אינו משובח אלא א"כ עשה לשם שמים; וכן בשכיבה, א"צ לומר שבזמן שיכול לעסוק בתורה ובמצוות לא יתגרה בשינה לענג עצמו, אלא אפילו בזמן שהוא יגע וצריך לישן כדי לנוח מיגיעתו, אם עשה להנאת גופו אינו משובח, אלא יתכוין לתת שינה לעיניו ולגופו

מנוחה לצורך הבריאות שלא תטרף דעתו בתורה מחמת מניעת השינה; וכן בשיחה, אפי' לספר בדברי חכמה צריך שתהיה כוונתו לעבודת הבורא או לדבר המביא לעבודתו. כללו של דבר, חייב אדם לשום עיניו ולבו על דרכיו ולשקול כל מעשיו במאזני שכלו, וכשרואה דבר שיביא לידי עבודת הבורא יתברך יעשהו, ואם לאו לא יעשהו; ומי שנוהג כן, עובד את בוראו תמיד."
 מרגלא בפומיה דמורן הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל דברי ה'שולחן ערוך' האלו "ומי שנוהג כן, עובד את בוראו תמיד". והרחבנו בעבר, (עי' זמירות שבת - עליבאר) שלא נהיה רמאים ונרמז את עצמינו כאילו כל כוונתנו לשם שמים, כי מי מסוגל לעשות כן, אולי מתי מעט.
 אדם אוכל ושותה, והוא אוכל, אוכל טעים, יכוון גם ל'שם שמים'.
 כמו שמצינו ב'משנה ברורה' שכתב (סי' ר"ג ס"ק ב): **"וטוב שיאמר על כל דבר שקונה זהו לכבוד שבת, כי הדיבור הוא פועל הרבה בקדושה"**. ומורן ראש הישיבה הגאון רבי גרשון אדלשטיין זצוק"ל כתב (דרכי החיזוק, עניני שבת), שאף על פי שמתכוון להשביע את רעבונו, מכל מקום עיקר כוונתו לכבודה של תורה.
 אמר לו ר' אשר:
דע לך! כשאני מסיים "עט" - אני שמח שמחה לא פחותה מסיים הש"ת!
 הרי מה אני כותב ב'עט'?
 אני מקשקש שקשוקשים? מצייר ציורים? לא!
 אני כותב יחידשי תורה ותישבות בהלכה וכדו'...
 וכאשר אני מסיים עט, הרי זה אות וסימן שהתקדמתי בלימוד - התקדמות עצומה, וכי לא אשמח? שמחה גדולה ועצומה?....
 לכן מונח על שולחני קערה זו, ובה העטים הריקים, לחזקני ולשמחני, תראה כבר כמה הספקת!
 מראה זה של העטים הריקים נותן לי תחושה של סיפוק והתקדמות בעבודת ה' - ולכן אני מייקר כל כך את העטים הריקים.
 מעשה נוסף בהקשר ל'עטים'.
 יום אחד הגיע יהודי לר' אשר, ושוחח איתו, וגם ביקש ממנו את ה'עט' לרגע אחד. אח"כ מתוך 'הרגל' שם אותו יהודי את ה'עט' אצלו בכיס והלך.
 אחרי שעה ר' אשר שם לב שה'עט' איננה.
 בדיוק היה זה לפני "סיום" של ה'עט', ור' אשר כבר חיכה למעמד הסיום, והנה 'עט' איננו...
 שיחור ר' אשר בזיכרונו את האנשים שהיו אצלו בשעה האחרונה, ונזכר מיהו היהודי שהשאיל ממנו 'עט'.
 התקשר ר' אשר ליהודי, ושאל אותו, ה'עט' אצלך?
 אמר לו אותו היהודי, כן!
 אמר לו ר' אשר, אני מבקש ממך מאוד, שתבוא לכאן בחזרה ותחזיר לי את ה'עט'.
 אחרי שלוש שעות היהודי הגיע והעט בידו. [אמר לי 'שוקי לרד', אין לי מושג היכן היהודי הזה היה, באוטובוס או ברכבת, אבל לקח לו 3 שעות להגיע].

בה אֵנָה הַחַיִּיךְ
מעשה מחוק באמונה ובטחון
קבעת "עטים" לתורה???

שוחחתי לאחרונה עם הרב יהושע [שוקי] לרר שליט"א, ה'צלם' של גדולי ישראל, איש נחמד ומרתק ביותר, עם מאגרי סיפורים על גדולי ישראל.
 חלקת של הסיפורים הודפסו בספר 'רב המכר' "בצילם" ובו תמונות מיוחדות של גדולי ישראל - עם סיפורים אישיים מרתקים, וכן "בצילם" על מורן הגר"ח קניבסקי זצוק"ל. ועכשיו הרב לרר מדפיס את ספרו השני "בצילם" ח"ב, והוא סיפר לי את אחד הסיפורים המיוחדים שהולכים להופיע בספר. המעשה עוסק בגאון ישראל ר' אשר וייס שליט"א מירושלים עיה"ק.
 יום אחד הגיע הרב לרר למעונו עם קבוצת נגידים, על מנת לצלמם, בכדי שיהיה להם מזכרת מביקור רב רושם זה. הרב לרר שם לב שיש על השולחן משהו משובח ביותר. קערה יפה - ובתוכה עטים. (התמונה תתפרסם בע"ה בספר 'בצילם' ח"ב).
 איזה עטים?
 עטים רגילים, שעולים כ-5 ש"ח בחנויות.
 בדיקה מעמיקה יותר העלתה שהעטים ריקים...
 מה הולך כאן?
 מה זה העטים האלו?
 כך שאל הרב לרר...
 התבררה תמונה מדהימה.
 ר' אושר [כך מכונה הגה"צ ר' אשר וייס] נוהג מידי שנה לסיים את הש"ס - בשמחת תורה, ועושה סעודה גדולה

מייד שהיהודי נכנס לר' אשר, ר' אשר הוציא מהכיס 3 עטים חדשים, נתן לו במתנה, והתנצל על הטיחיה היתירה שגרם לאותו יהודי, כשהוא מסביר על החשיבות העצומה, שהוא רואה בעטים אלו.

מה למעשה? 1
 לומר מכאן הרב שוקי לרר שליט"א מוסר השכל גדול! יש יהודים שנראים לנו, שהם לא שווים מידי הרבה, 5 ש"ח, 10 ש"ח, כמו אותו העט שעולה שקלים בודדים.
 אבל אפשר לייקר אותו, ולהשים אותו בקערה יפה במרכז השולחן.
 איך?
 על ידי שמתבוננים בדברים היפים שבו!
 אם נתבונן על כל מיני יהודים, שלפעמים נראים לנו "חצי שקל", נשים לב למעלותיהם, נראה שהם יקרים מפה, וצריך להשים אותם במרכז השולחן.

מה למעשה? 2
 אמרתי לרב לרר שאולי אפשר ללמוד מוסר השכל נוסף:
גם יהודי ענוק שבענקים כמו ר' אשר וייס שליט"א, צריך את ה'דחיפה' הקטנה שתתן לו כח להמשיך.
 העטים הריקים נותנים לו כוח להמשיך הלאה.
 כל יהודי צריך לחפש מה הדברים שנותנים לו כוח להמשיך הלאה, לייקר אותם, ולהשתמש בהם לעבודת ה'.
 מסתמא אצל רוב הלומדים זה מעמד סיום מכובד (כל אחד לפי ערכו מעלותו ומוטו), וכדברי הגמ' המפורסמים (שבת קי"ח): "אמר אביי תיתי דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתא - עבידנא יומא טבא לרבנן".
 למה? כי הוא ידע שזה יתן כוח למסיימים להמשיך הלאה, וגם ידרבן אחרים לעשות כמעשיהם.

לענודו בכל לנגננו
 הרהקות בעבודת הלב - זו תפילה
לרצות מה שה' רוצה - ולא שה' ירצה מה שאנחנו רוצים שירצה
 מידי שנה שמגיעים לפרשת 'בלק' תופס אותי ה'לשם שמים' של בלעם... אם ה' ירצה אני ילך, הדבר אשר ישם ה' בפי אותו אדבר...
 ממש 'גדול הדור'.
 ולמה הוא 'בלעם', ולא גדול הדור?
 כי בלעם לא חיפש לעשות רצון ה', הוא חיפש שה' ירצה את מה שהוא רוצה שה' ירצה...
 מספרים שפעם נפגש אדמו"ר עם רב ליטאי, והאדמו"ר סיפר על אבותיו הק' שהיו 'צדיק גזור והקב"ה מקיים'.
 אמר הרב הליטאי, אצל אבי המופת היה, שהקב"ה גזור ואבי מקיים...
 ודבר זה מאוד מצוי שהאדם 'יפול בו', הוא רוצה לעבוד את ה' איך שהוא רוצה שה' ירצה, ועל דבר זה, של התבטלות מוחלטת לרצון ה', צריך ימים ונהרות של תפילות, תחנונים ורחמים, שנזכה לעשות רצון ה' באמת! ועל זאת יתפלל כל אדם "הורני ה' דרכך האלך באמינתך" וכו'...

אמר למצברים - וישולמו...
 בשבוע שעבר הובא כאן סיפור על מצברים שדלקו הרבה מעבר לקיבולת והיכולת שלהם, קבלתי כמה תגובות לסיפור הנ"ל, אחד מהם סיפר על מקרה דומה, ואחד סיפר (הרב י.י.ו.) מעשה פלא...
 היה אברך ממשפחה פתוחה [מודרנית] שהחליט שהוא קונה מצברים לכבוד שבת קודש. בני משפחתו (לא אשתו) התערבו וניסו להניאו מההחלטה.
 "מאיפה יהיה לך כסף".
 "עם אמונה לא הולכים למכולת, ולא לוקחים חובות של 32,000 ש"ח"
 "ממתי אתה כזה מחמיר וצדיק וכו' וכו'..."
 האברך היה עקשן בעזות דקדושה, וקנה מצברים. [אין ללמוד הוראה למעשה ממעשה, וק"ו מסיפור זה שהוא מפי השמועה, ולפני עשיית מעשים חובה לשאול אדם גדול].
 תכלס, בהרגלה סינית של אחד מארגוני הצדקה הוא זכה בהגדרת 'חצי קופה'.
 כמה היה בחצי קופה?
 320,000 ש"ח !!! פי עשר (!!!) מההשקעה שהשקיע לכבוד ה' יתברך...
 מוראדיג מעשה של אמונה!!!
 ואין הדברים רק למצברים, הוא הדין לכל אמונה תמימה בה' בלי שום חשבונות, 'לי הכסף ולי הזהב נאום ה' - לא לפחד משום דבר כלל, אף אחד לא יכול לקחת אפילו כמלא נימא!
 לא עושים 'השתדלות' על חשבון תורה ותפילה, לא עושים הרבה השתדלות, וכמו שכתב ה'חזון איש' רגיל אני להתייחס לכל עניני ההשתדלות בקרירות"
 ובוודאי מה שנגזר יגיע - עד הבית...
 וכבר אמרו... 'השתדלו והרבו' - מה צריך להרבות בהשתדלות? - 'תחינה ובקשה' !!!

<p>עלון השבוע: חלק נתרם לע"נ אסתר בת מורודי שהשבת פקידת שנתה. חלק נתרם לע"נ: משה בן חנוס תורת. וחזנו רחל זינת בת טובר תורת.</p>	<p>חבורת "מעין עולם הבא" [ג' רפים במסכת שבת] קכח - קל</p>	<p>ניתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com בכל עניני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676</p>	<p>דרוש תרומות להרפסת העלון ניתן לתרום בכרטיס פלזס בקופה 'עלי באר' הנצחה שבועית - 180 ש"ח 80 אזור רכסים 100-1 ש"ח אוסף גליונות</p>
---	--	--	--